

[Boligministeren]

de i november 1980 sammenlignet med november 1979.

Hvis vi skal undgå en katastrofe inden for byggefagene, er en hurtig og effektiv lovgivningsindsats nødvendig. Dette er baggrunden for de 9 lovforslag, jeg hermed fremsætter for folketinget.

Hvordan skal de nu kunne lindre byggekrisen? Jo, idéen er for det første at få mere nybyggeri i gang. Her er det mest effektive nok den foreslåede forhøjelse af kvotaen for almenyttigt byggeri fra 7.000 boliger til 10.000 boliger om året. Boligministeriet har måttet bede adskillige boligforeninger om at udskyde projekterede byggerier, fordi kvotaen var opbrugt. Disse byggerier kan gå i gang med kort varsel og udlejes uden vanskeligheder.

For parcelhusbyggeriets vedkommende skulle det også betyde en hel del, at der skabes mulighed for belåning efter kontantvurderingsprincippet helt op til 80 pct. af en normal boligs opførelsesomkostninger. Ved på denne måde at erstatte pantebrevslån med realkreditlån skulle der under de nuværende forhold kunne ske et fald i boligudgiften på netto ca. 4.500 kr. for et almindeligt parcelhus.

Endvidere foreslås det at opføre 700 andelsboliger med rentesikring. Denne nydanelse skulle også bidrage til en vækst i nybyggeriet.

På vedligeholdelsesfronten, som er det andet led i bestræbelserne for at lindre byggekrisen, foreslås realkreditbelåning af alle byggearbejder udført af momsregistrerede virksomheder. Disse lån skal kunne ydes uden hensyn til, om det er vedligeholdelses-, opretnings- eller forbedringsarbejder, når blot der er plads inden for lånegrænsen. Til gengæld bortfalder realkreditinstitutternes adgang til at belåne en anslået værdi af låntagerens eget arbejde. Den, der tjener sig nogle skattefrie kroner ved f. eks. at male selv, må finde sig i, at hans fortjeneste bliver hængende i malingen på væggen. Han får ikke lov at tage den ud til forbrug ved at belåne værdien af eget arbejde.

Desuden foreslås det, at byggearbejder over 10.000 kr. pr. bolig skal kunne opnå tilskud inden for en samlet ramme på 275 mill. kr.

Nært beslægtet med vedligeholdelsesproblematikken er de energibesparende foran-

staltninger. Her søges beskæftigelsesplanens 325 mill. kr. taget i anvendelse snarest muligt.

Det tredje led i krisebekæmpelsen er en øget saneringsindsats. Her ønskes beskæftigelsesplanens midler til byfornyelse anvendt til sanering nu, hvor byfornyelsesloven blev udskudt til efter næste valg. For at de sanerede boliger ikke skal blive for dyre for beboerne, foreslås dog byfornyelseslovens finansieringsordning, dvs. rentesikringslånene, indføjet i saneringsloven. Det vil mindske modstanden imod saneringerne og på denne måde give mere beskæftigelse. Det samme vil den foreslåede ændring i boligsikringsloven, som udstrækker den såkaldte saneringsboligsikring til også de beboere, som bliver boende i de boliger, som moderniseres. Ganske som det var gjort i den følgelov til byfornyelsesloven, der ikke blev stadfæstet.

Fra byfornyelseslovgivningen stammer endvidere forslagene om, at kommunerne skal tilbyde lejerne i eksproprierede ejendomme at overtage dem som andelsboliger, samt den udvidede forsøgsparagraf, der nu ønskes ind i saneringsloven.

Som det vil erindres fra byfornyelseslovgivningen, var der i foråret politisk flertal for at forøge henlæggelserne i ejendomme fra før 1964 med 5 kr. pr. m² i 1981 og yderligere 5 kr. i 1982 på betingelse af, at hele henlæggelsesbeløbet indsattes på en særlig konto i bank eller sparekasse, og således, at lejerne fik indseende med anvendelsen af denne konto. Noget lignende foreslås nu, både for at sikre en rimelig vedligeholdelsesstandard og for at fremme beskæftigelsen i byggefagene. For at skaffe den fornødne boligpolitiske balance foreslås det nu som dengang, at der samtidig indføres en tvangsforvaltningslov, således at uafterrettelige husejere for en periode på op til 10 år kan fratages retten til at administrere en udlejningsejendom.

Det vil også erindres, at der i forbindelse med byfornyelsesloven var tale om at ned-sætte fire udvalg, som skulle kulegrave hver sin problemkreds med henblik på byfornyelseslovens revision.

Det ene udvalg skulle se på ejerboligernes problemer i byfornyelsessammenhæng, medens det andet udvalg skulle se på erhvervsbygningernes. Det tredje udvalg skulle tage sig af byrdefordelingen imellem staten og